

На покрива на кораба стояло и Мартиновото 12 годишно момче — Волней. Отъ милост къмъ баща си Волней взелъ единъ голѣмъ ножъ, хвърлилъ се въ водата и се спуснжъ като риба. Завчашь той се озовалъ до самата акула и забилъ въ пеъж ножътъ до самата му дръжка. Тогава ранената акула напуснжла Мартина съ момиченцето и се обърнжла къмъ Волней, който като продължавалъ да ѝ наниса още рани, не можалъ да ѝ отбегне. Въ туй врѣме отъ кораба били хвърлени вече вѫжя за нещастници и матроситѣ почнжли да ги истеглюватъ отъ водата. Между хората, що били въ кораба, се раздалъ радостенъ викъ; но тази радостъ веднага се прѣобърнжла въ скрѣбъ: станжало извѣстно, че всички не били спасени — нѣмало Волней.

Клетиять Волней! Той, когато баща му и момиченцето се хванжли за вѫжето, плувнжъ слѣдъ тѣхъ; нѣ разсърдената акула, като видѣла че жертвата ѝ ще избѣгне, направила нѣколко голѣми скачки изъ водата и налацаала Волней

И тѣй, малкия герой загинжъ, но името му и днесъ се слави за гдѣто тѣй геройски свѣршилъ животътъ си.

ЖЕРАВЪ.

еравите сѫ блатливи птици. Тѣ биватъ нѣколко вида. Тукъ на картинаката е исписанъ Американски жеравъ.

Той има много дѣлга човка, на края изострена и жълта. Главата му, отъ двѣтѣ страни и отъ горѣ, е ясно-червена; крилата и перошината на гърбътъ му сѫ бѣли; краката му сѫ черни. Дѣлжината на най-голѣмия жеравъ, като примѣримъ отъ края на човката до края на опашката, е около единъ